

33.1.4

(בשינוי קונה) 6b → (והרי מקדיש תמימין לבדק הבית) 5b

1. ושור ושה שרוע וקלוט נדבה תעשה אתו ולגדר לא ירצה: ויקרא כב, כג.
 2. לא תעשק את רעהו ולא תגזל לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר: ויקרא יט, יג.
 3. והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקד אתו או את האבדה אשר מצא: ויקרא ה, כג.
 4. כי תשה ברעך משאת מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטו: דברים כד, י.
 5. השב תשיב לו את העבוט כבא השמש ושכב בשלמתו וגברך וקד תהיה צדקה לפני ה' אלהיך: דברים כד, יג.
 6. ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדה בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני ה' אלהיכם: ויקרא כג, כב.
 7. וכרמך לא תעולל ופרט פרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני ה' אלהיכם: ויקרא יט, י.
 8. בגנשך נתן ותרביית לקח וחי לא יחיה את כל התועבות האלה עשה מות יומת דמיו בו יהיה: יחזקאל יח, יג.
 9. והוליד בן פריץ שפך דם ועשה אח מאחד מאלה: יחזקאל יח, י.
 10. אל תקח מאתו נשף ותרביית וראת מאלהיך וחי אחיד עמך: ויקרא כה, לו.

I Dispute רבא/אביי of efficacy of a prohibited act (continued)

- a challenge (to רבא): (רבא) מקדיש a תמים animal to הבית (per v. 1 – נדבה=בדה)
 i answer: same source which validates למזבח הקדש בע"מ למזבח validates הקדש תמימים לבדה"ב
- b challenge (to רבא): גזל (if followed by שנוי) – v. 2, yet he acquires it and pays הגזילה
 i answer: v. 3 - אשר גזל - determines payment as per הגזילה
 ii answer: limits אשר גזל: אביי חומש to his own theft, to the exclusion of father's theft (and, as heir, he is repaying)
- c challenge: taking a pledge from a poor man; per v. 4, it is prohibited, yet משנה rules that he must return one that the עני needs at the time and keeps the other (if, e.g. he took two)
 i answer: v. 5 השב תשיב – he must continually return (in staggered form – 1 at night, other during day)
 ii answer: השב תשיב אביי teaches that he must return; else, we would think that he violated איסור (by taking) but isn't obligated to return it
- d challenge (to אביי): פאה – v. 6 prohibits clear-cutting, yet per תוספתא פאה א: he can still give at a later stage (כרי)
 i (note: per ישמעאל ר' – even from the dough)
 ii answer: תעזוב x 2 (vv. 6, 7) extends קמה מצוה past
 iii answer: extra תעזוב → another "abandonment" like this:
 1 בריתא: if he disowns his vineyard and the next morning gets up and harvests it
 (a) then: he must give all מתנות עניים, but is exempt from מעשר
- e observation (ר' אחא בריה דרבא לר' אשי): since we have an answer for each position to every challenge, where is exactly the point of dispute between אביי and רבא?
 i answer1: רבית קצוצה (preset, agreed-up רבית) as to whether it may be recovered in court
 1 per: ר' אלעזר, it may be recovered, but רבית (which is מד"ס) may not be recovered
 2 ר' יוחנן: even רבית קצוצה may not be recovered
 (a) assumption: they have same disagreement; רבא: ר"א (→ רבית not recoverable); אביי: ר' יוחנן
 (b) rejection: they disagree about פסוקים, per ר' יצחק:
 (i) ר' יוחנן's reason (per יצחק ר'): v. 8 - punishment is מב"ש, not to return (via court)
 (ii) ר' אחא בר אדא's reason (per יוחנן ר'): v. 9 – given to the lender's conscience, not for return via ב"ד
 (iii) רבא: vv. 8-9 juxtapose מלוה ברבית מלוה ברבית to murderer; just as רוצח cannot make reparation, so too מלוה ברבית
 1. And: ר' א: ר' א: v. 10 – he must be allowed to survive (→ allow him to sue for רבית back)
- ii answer2: whether רבית קונה (theoretical question: does violating the law – שנוי – "work")
 1 (alternative explanation: practical הלכה of קונה שנוי)
- f Alternate version (in answer to ר' אחא's question): after these defenses – they only disagree about returning קצוצה רבית
 i Positions: רבא – return; אביי – no return
 1 Challenge: רבית is recoverable – per his dictum that if someone is suing for 4 זוז in רבית and he is given an item worth 5 – the לוה may reclaim 4 of it, but the extra זוז is considered a מתנה
 (a) רבא: we return all five, as the entire pledge was taken as רבית
 ii Rather: they disagree about קונה שנוי (as above)